

**Vrhovni sud Republike Hrvatske
- putem -
Trgovačkog suda u Osijeku**

Pravna stvar.
Na broj: **P-111/2021**

Tužitelj: **Stečajna masa iza LEUTAR d.o.o. u stečaju** iz Splita, Doverska 15, OIB: 47805232684,
koju zastupa
Ivan Sunara, stečajni upravitelj

Tuženik: **Stečajna masa iza KAPITEL IN d.o.o. u stečaju** iz Osijeka, Slavka Kolara 28,
OIB: 15371251662, koju zastupa
Ivana Kalkan, stečajna upraviteljica

Protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-4942/2021-12 od 12. rujna 2024. g., zaprimljenog 10. listopada 2024. g., u otvorenom roku, temeljem 388. 1. i 400. Zakona o parničnom postupku, podnosi se

prijedlog za dopuštenje revizije

zbog pravnih pitanja koja su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni kao i za razvoj prava kroz sudsku praksu, a riječ je o pravnim pitanjima o kojima odluka suda drugog stupnja odstupa od prakse revizijskog suda te od prakse drugih drugostupanskih sudova.

I/ Pobijanim rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-4942/2021-12 od 12. rujna 2024. g. ispravljena je Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-4942/2021-2 od 29. studenog 2021. g. na način da se iza riječi „Općinskog suda u Osijeku“ dodaju riječi: „k.o. Osijek“ pa ispravljena izreka navedene presude glasi:

„Nalaže se tuženiku KAPITEL IN d.o.o. u stečaju Osijek, da tužitelju LEUTAR d.o.o. u stečaju Split, prenese pravo vlasništva i izda mu tabularnu ispravu podobnu za prijenos prava vlasništva na stanu koji je upisan u zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Osijeku k.o. Osijek u podulošku broj 1, broj uloška 19345, a koji u naravi predstavlja stan S1 koji se nalazi u prizemlju, a sastoji se od ulaza, kupaoalice, kuhinje, blagoavonice, izbe, dnevnog boravka i spavaće sobe, ukupne korisne površine 48,91 m² te sporednog dijela koji se sastoji od kućnog vrta površine 31 m² i parkirališnog mjesta P3 površine 11,04 m², a koji stan je izgrađen na nekretnini upisanoj na kčbr. 371/4 u naravi stambena zgrada Kolodvorska 11 i dvorište površine 181 m², dvorište Kolodvorska 11, površine 101 m² i stambena zgrada Kolodvorska 11 površine 80 m² u roku od osam dana, a koju ispravu će u protivnom zamijeniti ova sudska presuda.“

II/ Tuženik smatra da je pobijana odluka neosnovana i u suprotnosti s odlukama Vrhovnog suda

Republike Hrvatske i odlukama drugih drugostupanjskih odluka.

Tuženik napominje da je na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-4942/2021-2 od 29. studenog 2021. g. već ranije uložio pravovremeni prijedlog za dopuštenje revizije.

III/ Pravno pitanje za koja tuženik smatra da je važno za odluku u konkretnom sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni kao i za razvoj prava kroz sudsku praksu u ovoj pravnoj stvari je sljedeće:

- 1. Može li sud temeljem čl. 342. st. 1. Zakona o parničnom postupku prihvatiti prijedlog tužitelja za ispravkom presude u kojoj je oznaka nekretnine opisana na način kako je to tužitelj tražio tužbenim zahtjevom, a prijedlogom za ispravkom presude tužitelj sada traži da se u izreku presude dodaju dijelovi oznake nekretnine koji nisu sadržani u njegovu tužbenom zahtjevu, ili se tužba takvim ispravkom smatra prekoračenom te se time čini povreda odredbe čl. 342. st. 1. i 354. st. 2. toč. 12. Zakona o parničnom postupku?*

IV/ Sporni ispravak presude izvršen je na temelju prijedloga umješaa na strani tužitelja kojim je tražio da se u izreci presude doda oznaka katastarske općine nekretnine koja nije bila sadržana u presudi od 29. studenog 2021. g. te je zbog toga odbijen njegov prijedlog za upisom prava vlasništva rješenjem Županijskog suda u Velikoj Gorici poslovni broj GŽ Zk-249/2022 od 23. svibnja 2022. g.

Među parničnim strankama je sporno da li je dopušteno izvršiti ispravak presude kako je to tražio umješaa svojim podneskom od 8. lipnja 2022. g.

VI/ U odnosu na revizijsko pitanje koje su izložena pod toč. III. ovog prijedloga daje se detaljno obrazloženje:

Razlozi zbog kojih je pitanje važno za jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni:

Pobijano rješenje i ispravljeni dio presude iz istoga u suprotnosti su s odlukama revizijskog suda koje su donesene u sličnoj pravnoj stvari i to rješenju Rev-814/2021-2 od 20. srpnja 2021. g., koje je dostavljeno uz očitovanje na prijedlog za ispravkom presude, odlukom revizijskog suda broj Revr-1100/2016-3 od 3. svibnja 2017. g., Rev-188/2007-2 od 21. srpnja 2006. g., kao i u suprotnosti s odlukom Županijskog suda u Velikoj Gorici broj GŽ R-2119/16 od 22. studenog 2016. g. i odlukom Županijskog suda u Rijeci broj GŽ-816/2017-2 od 22. svibnja 2017. g.

Drugostupanjski sud u obrazloženju svoje odluke navodi da je tužitelj na ročištu glavnu raspravu održanom 8. rujna 2011. g. nakon etažiranja specificirao tužbeni zahtjev u kojem je izostavljen dio „k.o. Osijek“. **Dakle, sam drugostupanjski sud u pobijanoj odluci utvrđuje da je tužitelj vlastiti propustom izostavio u tužbenom zahtjevu oznaku katastarske općine nekretnine.**

Nadalje, drugostupanjski sud uzima u obzir nove dokaze koje je umješaa dostavio u spis u vidu rješenja Županijskog suda u Velikoj Gorici poslovni broj Gžzk-249/2022 od 23. svibnja 2022. g. kojim odbijen je prijedlog umješaa Đure Krajnovića za uknjižbu prava vlasništva predmetne etažne jedinice (nedostaje katastarska općina u kojoj se nalazi predmetna nekretnina), te se potpuno nejasno po kojoj je zakonskoj odredbi dopušteno donositi odluku na temelju novih dokaza dostavljenih u spis nakon pravomoćnog okončanja postupka.

Drugostupanjski sud navodi da identitet nekretnine tijekom prvostupanjskog postupka nije bio sporan, što je netočno, budući je tuženik osporavao identitet nekretnine, te je o tom spornom pitanju detaljno očitovao u prijedlogu za dopuštenje revizije od 4. veljače 2022. g. Tuženik je tijekom prvostupanjskog postupka višekratno isticao da tužitelj nije dokazao identitet nekretnine koju potražuje tužbom i one koja je predmet predugovora od 20. lipnja 2009. g. Kako u postupku nije provedeno geodetsko vještačenje na okolnost utvrđivanja identiteta nekretnine koja je predmet tužbenog zahtjeva, a iz isprava u spisu proizlazi da tužitelj tužbom traži drugu nekretninu od one upisane u zemljišnim knjigama kao vlasništvo tuženika, to drugostupanjski sud nije mogao na temelju stanja spisa utvrditi da bi bio nesporan i dokazan identitet nekretnine.

Iz svega navedenog drugostupanjski sud zauzima stav da nenavođenje k.o. Osijek u izreci predmetne presude ovoga suda, predstavlja očitu pogrešku u pisanju. Tuženik u cijelosti osporava ovakav pravni stav te ističe kako je isti u suprotnosti sa smislom odredbe čl. 342. Zakona o parničnom postupku.

Naime, navedena odredba je propisana radi uklanjanja očitih nedostatak u pisanju imena i brojeva, te drugih očitih pogrešaka u pisanju i računanju, nedostataka u obliku ili nesuglasnosti prijepisa presude s izvornikom, a ne radi otklanjanja propusta tužitelja da tijekom prvostupanjskog postupka pravilno postavi tužbeni zahtjev i točno označi nekretninu čije vlasništvo potražuje istim tužbenim zahtjevom. Postupajući na izneseni način, drugostupanjski je sud grubo povrijedio odredbu čl. 342. Zakona o parničnom postupku te istu upotrijebio radi izmjene samog tužbenog zahtjeva tužitelja istome u prilog.

O sličnom pitanju revizijski je sud zauzeo pravni stav u odluci **Rev-814/2021-2 od 20. srpnja 2021. g.** u kojoj se navodi sljedeće:

" 8. Iz sadržaja rješenja Županijskog suda u Zagrebu broj Gž-4025/2019-5 od 3. lipnja 2020. razvidno je da njime nisu ispravljane pogreške čije ispravljanje je moguće u smislu odredbe čl. 342. st. 1. ZPP-a, već naprotiv da je tim rješenjem drugostupanjski sud izmijenio u bitnom sadržaj svoje prethodno donesene presude i rješenja, tako što je svoje ukidno rješenje iz odluke Gž-4025/2019-2 od 10. prosinca 2019. u odnosu na odbijeni dio zahtjeva tuženica-protutužiteljica iz prvostupanjske presude zamijenio potvrđujućom presudom, kojom se sada odbija žalba prvotuženice-protutužiteljice R. F. se potvrđuje prvostupanjska presuda u njezinom odbijajućem dijelu.

9. Takvo postupanje drugostupanjskog suda, a koje sadržajno jest zadiranje u samu bit već donesene drugostupanjske odluke, a koja je njezinom dostavljanjem strankama i proizvela pravne učinke, jest grubo kršenje odredbe čl. 342. ZPP-a, čime je u donošenju takvog rješenja o "ispravku" počinjen"

U odluci revizijskog suda broj **Rev-1100/2016-3 od 3. svibnja 2017. g.** također je odlučeno o istom pravnom pitanju te se navodi:

"Prema pravnom shvaćanju u odluci Gž-1484/09 ne radi se o pogrešci pri pisanju presude kada je tužitelj u tužbi pogrešno napisao ime i prezime osobe tuženika i na isti način ga naznači i sud, pa u tom slučaju ne postoje ni razlozi zbog kojih bi tužitelj mogao tražiti donošenje rješenja o ispravku presude. Revizijski sud u je odlukama Rev-1543/02 i Rev x-947/13 izrazio shvaćanje da sud može ispraviti presudu temeljem odredbe iz čl. 342. st. 1. ZPP samo u slučaju postojanja pogreške suda kod pisane izrade presude, odnosno da nedostatke u dispozicijama stranaka nije ovlašten otklanjati sud.

Drugostupanjski sud je u presudi, broj Gžr-288/15-2 od 24. veljače 2015. naznačio naziv osobe tuženika na isti način kako ga je tužitelj naznačio u tužbi zbog čega u konkretnom slučaju nije riječ o postojanju pogreške suda kod pisane izrade presude već o dispoziciji u pisanju stranke koje sud

nije ovlašten otklanjati.

Stoga je pogrešno drugostupanjski sud primijenio odredbu čl. 342. st. 1. ZPP kada je prihvatio prijedlog tužiteljice i ispravio presudu."

U odluci **Vrhovnog suda RH broj Rev-188/2007-2 od 21. srpnja 2006. g.** navodi se sljedeće:

"Drugostupanjski sud smatra da je rješenjem o ispravku prvostupanjski sud odlučio u okviru postavljenog tužbenog zahtjeva, odnosno da nije prekoračen tužbeni zahtjev kojeg je tužitelj postavio u tijeku parnice, već da se radi o očiglednoj pogrešci u pisanju, pa kako nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka potvrdio je rješenje o ispravku prvostupanjskog suda od 21. srpnja 2006.

Prema odredbi čl. 342. st. 1. ZPP pogreške u imenima i brojevima, i druge očite pogreške u pisanju i računanju, nedostatke u obliku i nesuglasnost prijepisa presude s izvornikom ispraviti će sudac pojedinac, odnosno predsjednik vijeća u svako doba.

Obzirom na naprijed navedeno da je prvostupanjski sud svojom presudom od 27. svibnja 2004. odlučio upravo u skladu sa konačno postavljenim tužbenim zahtjevima tužitelja (podnesak od 23. prosinca 2003.), a imajući na umu i citiranu odredbu čl. 342. st. 1. ZPP, ocjena je ovoga suda da nije bilo zakonskih pretpostavki za udovoljavanje prijedlogu tužitelja za ispravljanje prvostupanjske presude, a na što tužitelj osnovano ističe u reviziji.

Sud može ispraviti presudu na temelju odredbe čl. 342. ZPP samo u slučaju pogreške suda kod izrade pisane presude, što ovdje nije slučaj (radi se o pogrešci tužitelja).

Kako je dakle, pobijanim nižestupanjskim rješenjima počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi sa čl. 342. st. 1. ZPP, trebalo je na temelju odredbe čl. 394. st. 1. ZPP nižestupanjska rješenja ukinuti i riješiti kao u izreci ovog rješenja."

Nadalje, slična odluka donesena je i od strane **Županijskog suda u Velikoj Gorici broj Gž R-2119/2016 od 22. studenog 2016. g.** u kojoj je navedeno:

"S obzirom da se u konkretnom slučaju radi o pogrešci žalitelja u računanju pri postavljanju tužbenog zahtjeva, a ne pogrešci suda pri donošenju presude, prvostupanjski sud pravilno je utvrdio kako nema mjesta ispravku predmetne presude sukladno članku 342. stavak 1. ZPP, odnosno da bi donošenjem takve presude tužbeni zahtjev bio prekoračen."

Odlukom **Županijskog suda u Rijeci broj Gž-816/2017-2 od 22. svibnja 2017. g.** zauzet je sljedeći pravni stav:

"Prvostupanjski sud nadalje utvrđuje da su na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 04. veljače 2011. godine tužitelji konačno uredili tužbeni zahtjev na način kako je to navedeno u izreci pravomoćne presude od 28. veljače 2014. godine. **Utvrđuje da je vezan posljednjim, konačno postavljenim (uređenim) tužbenim zahtjevom, te da bi svaka promjena istovjetnosti, posebno kako to predlaže 1-tužitelj u prijedlogu za ispravak presude, predstavljala prekoračenje tužbenog zahtjeva.** Stoga je odbio prijedlog za ispravkom presude.

Prvostupanjski sud je pravilno primijenio odredbu članka 342. stavka 1. ZPP-a prilikom donošenja pobijanog rješenja, te su neosnovani svi žalbeni navodi 1. tužitelja.

Naime, temeljem odredbe članka 342. stavka 1. ZPP-a, ispraviti će se u svako doba pogreške u imenima i brojevima i druge očite pogreške u pisanju i računanju u presudi. Međutim, 1. tužitelj uopće nije zatražio ispravak presude, bez obzira što je svoj prijedlog tako nazvao, jer on (sadržajno) traži da se izmijeni sadržaj izreke presude. Ukoliko je tužitelj smatrao da prvostupanjski sud svojom presudom nije odlučio o postavljenom tužbenom zahtjevu, nego o nekom drugom tužbenom zahtjevu, tada je presudu trebao pobijati žalbom. Kako on to nije učinio, presuda je postala pravomoćna i više nije moguće mijenjanje izreke presude, pogotovo ne prijedlogom za ispravak presude (koji u biti to nije)."

Na ročištu 8. rujna 2011. g. koje je održano pred prvostupanjskim sudom tužitelj je naveo sljedeće:
" Izjavljuje da u cijelosti ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva s time da navodi da je u međuvremenu izvršeno etažiranje predmetne zgrade te je stan S1 upisan u zemljišnim knjigama kao poseban etažni dio cjelokupne nekretnine slijedom čega **preciziram točku I petita tuženog zahtjeva kako slijedi:**

Nalaže se tuženiku "Kapitel in" d.o.o. Osijek, Lopudska 42 da tužitelju "Leutar" d.o.o. Split, Doverska 15 prenese pravo vlasništva i izda mu tabularnu ispravu podobnu za prijenos prava vlasništva na stanu koji je upisan u zemljišno knjižnom odjelu Općinskog suda u Osijeku u podulošku br 1, br. uloška 19345 a koji u naravi predstavlja stan S1 koji se nalazi u prizemlju a sastoji se od ulaza, kupaonice, kuhinje + blagovaonice, izbe, dnevnog boravka i spavaće soba ukupne korisne površine 48,91 m² te sporednog dijela koji se sastoji od kućnog vrta površine 31 m² i parkirališnog mjesta P3 površine 11,04 m² a koji stan je izgrađen na nekretnini upisanoj na kč.br. 371/4 u naravi stambena zgrada Kolodvorska 11 i dvorište površine 181 m², dvorište Kolodvorska 11, površine 101 m² i stambena zgrada Kolodvorska 11 površine 80 m² u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

U spis prilaže presliku zk. uloška br. Z-5165/2011. iz kojeg je razvidno da je izvršen upis predmetnog objekta.

U točki II i III tužbeni zahtjev ostaje neizmijenjen."

Dakle, tužitelj je svojim raspolaganjem na ročištu 8. rujna 2011. g. izdiktirao tekst toč. I. tužbenog zahtjeva te je sud bio ovlašten odlučivati samo o takvom tekstu tužbenog zahtjeva tuženika. Sud nije ovlašten dodavati riječi u tekstu tužbenog zahtjeva kojega je postavio tužitelj jer takvim postupanjem prekoračuje tužbeni zahtjev. Sukladno čl. 2. st. 1. Zakona o parničnom postupku, sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku. Zbog toga su u ranijem tijeku postupka i bile donesene odluke u kojima oznaka katastarke općine nije bila sadržana, jer bi svaka druga odluka predstavljala prekoračenje tužbenog zahtjeva.

Razlozi zbog kojih o postavljenom pitanju ovisi odluka u ovom postupku:

Tuženik smatra da je pobijanom odlukom narušeno načelo jednakosti svih pred zakonom budući se postupanjem drugostupanskog suda u pobijanoj odluci, na štetu tuženika, prekoračuje tužbeni zahtjev tužitelja kako ga je on sam postavio tijekom prvostupanskog postupka te se grubo krši odredba čl. 342. st. 1. Zakona o parničnom postupku u korist tužitelja i umješaca. Pobijanom odlukom je narušena pravna sigurnost i zakonitost suđenja pred Visokim trgovačkim sudom RH budući je donesena odluka u izričitoj suprotnosti s odredbom čl. 342. Zakona o parničnom postupku te se njome čini apsolutno bitna povreda odredba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 12. Zakona o parničnom postupku. Pobijano rješenje i ispravljeni dio presude u potpunosti su suprotnosti s praksom revizijskog suda, na koju je drugostupanskom sudu ranije ukazano, kao i s praksom drugih drugostupanskih sudova, te je time narušena jedinstvena primjena prava i jednakost svih pred zakonom. Zakonita intervencija revizijskog suda u ovom bi slučaju dovela do ispravaka u propustima Visokog trgovačkog suda RH te bi se osigurala ponovna pravilna primjena pozitivnih propisa i jednakost svih pred zakonom.

VI/ Temeljem iznesenog predlaže se Vrhovnom sudu Republike Hrvatske dopustiti tuženiku podnošenje revizije na rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-4942/2021-12 od 12. rujna 2024. g.

Prilog:

- rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-4942/2021-12 od 12. rujna 2024. g.
- odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske 814/2021-2 od 20. srpnja 2021. g.
- odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revr-1110/2016-3 od 3. svibnja 2017. g.
- odluka Vrhovnog suda RH broj Rev-188/2007-2 od 21. srpnja 2006. g.
- odluka Županijskog suda u Velikoj Gorici broj Gž R-2119/16 od 22. studenog 2016. g.
- odluka Županijskog suda u Rijeci broj Gž-816/2017-2 od 22. svibnja 2017. g.
- svjedodžba o položenom pravosudnom ispitu na ime Ivana Krstić (sada: Kalkan) od 19. travnja 2010. g.
- nalog za plaćanje sudske pristojbe
- potvrda o provedenom nalogu na ime sudske pristojbe od 11. studenog 2024. g.

U Osijeku, 11. studenog 2024. g.

Tuženik po stečajnoj upraviteljici